

1850-26

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Brevet er sikkert fra den 26. juni. 1850.

Afsendersted:

Møn

Modtagersted:

Botanisk Have, København

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Til

Frøken G Schouw

Den Botaniske Have

Kjøbenhavn

[betalt]

Omtalte steder:

Møns Klint

Arkivplacering:

Mappe 5 nr. 08

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard kommer ind på krigen (treårskrigen), og skriver at han har set skibe, som sejlede mod Slesvig. Han kommer også ind på sit savn til Georgia, sit arbejde og afhængighed af andre mennesker.

TRANSSKRIFTION

Møen d. 26de Aften 1850

Min Bedste Ven! Endskjønt det er sent maa jeg dog snakke lidt med Dig, jeg er jo rigtig nok træt, og skulde tidlig op i morgen da jeg haaber paa godt Veir, og Pligter altsaa paa en Maade bød mig at gaae til Sengs, saa dog bare et Par Ord. Det var jo fornøieligt med den Seir som Soldaten paa [?] har vundet, det [Overstreget:glæder] var morsomt med det Nederlag, som Forfatningsfolkene med deres Digter i Spidsen led, det var godt nok ham og dem, det gjør mig egentlig ondt for Jerichau, men det er ogsaa godt nok til ham, for han fortjener det, det er en farlig Rolle han spiller, maatte denne Historie blot bringe ham til at gaa i sig selv, det sker vel næppe; Hvad sagde egentlig Clausen?

Jeg har nu det nødvendige, men det er saa Tarveligt, jeg vil gjerne have mere, jeg er nu sikret, det er jo godt, men jeg kan godt trænge til noget mere, desuden har jeg iaften faaet nogle ganske nye Emner, tillader Veiret det, maa jeg have dem med, det gaar altid saaledes, naar man skal til at holde op, saa kommer altid det bedste, man maa alligevel holde op, ellers vilde det gaa som med hende, der spandt Guld, ogsaa i det Stykke maa man indføre en fornuftig Husholdning, derfor vil jeg nu og saa spare paa mine Krafter, og gaa til Hvile, god Nat min Ven!●2●

d. 27de. Der har aldrig været et Ord om Politik i Dine Breve, hvad sker der i Verden? Hvorledes staar det sig med Krigen, Freden eller Vaabentilstanden? Idag har jeg seet en rigtig Flaade paa 8 Linieskibe, 1 Fregat og nok ogsaa en Brik komme østen fra og passere Klinten, eller rettere Møen, hen ad Slesvig til, Hans Peter mente: at nu blev Slesvig-Holstenerne idet mindste forskrækkede, og det kunde vel ogsaa nok hændes at der var Grund til det, for, hvorfor har vi ladet slæbe endel Landgangspramme derned? og hvorfor beholde den Mængde Folk bestandig inde? det er nok ikke godt at svare paa!

Hvordan har Elise det? Det gjør mig meget ondt [Overstreget: med] for Holger. [Overstreget: Det er dog en fortvivlet Beslutning om at gaae i Krig, Begejstring kan der jo ikke være Tale om] foruden at [Overstreget:faa] der vel næppe kan være noget Haab for ham, saa er der vel næppe andre end [?] hans Søster, som vil i dette Stykke [?give] Deltagelse, jeg kan ikke nægte at min Sympati er bestemt paa en Side, saameget jeg end

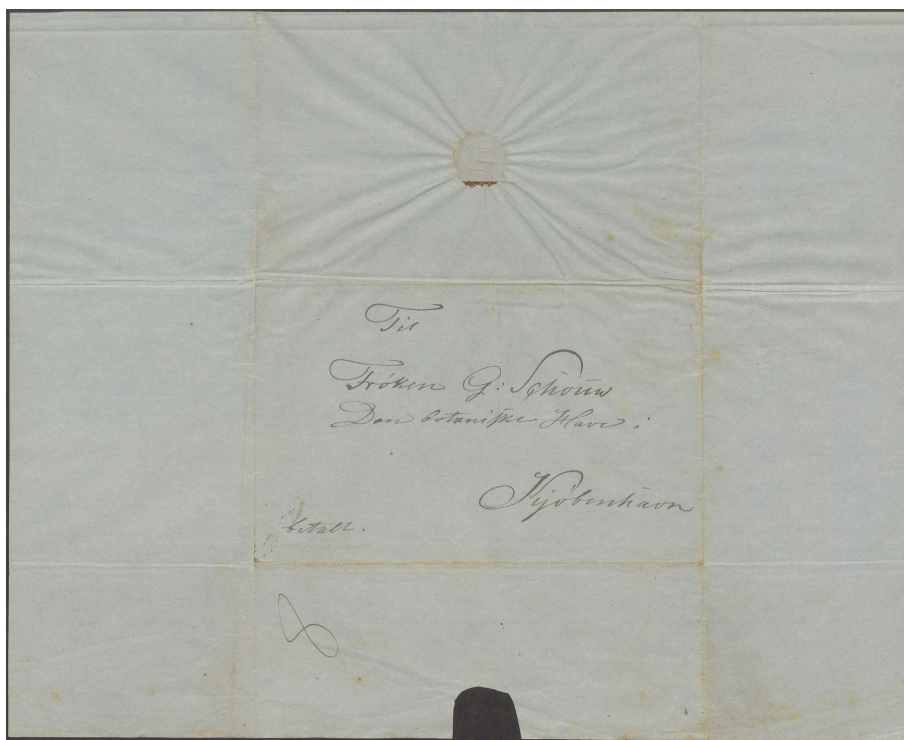
bebreider mig det for den anden gode Mands Skyld, men jeg kan ikke gjøre end det.

Løverdag. Idag har jeg Tid til at skrive til Dig, det regner og stormer udenfor, o kunde jeg tale med Dig, kunde jeg titte lidt ind til Fru Freund! jeg kan ikke skrive, jeg er for urolig nu, jeg har saa meget at meddele, men Papiret kan ikke modtage det, det er for lille, og Uroen mig for stor, jeg deles (man splitter ikke) af 2de Længsler, Længsel efter at see og favne, kysse og tale med Dig, Du Kjære! og Længsel efter at gjøre Billeder, ja, jeg længes efter at gjøre Billeder, jeg tror jeg kan, hvor ●3● det gjærer og arbejder i mig; jeg længes efter at komme ud, og dog kan jeg vanskelig komme herfra, for[Overstreget: naar jeg omtrent er omtrent færdig] det bliver bestandig, nu kun dette, saa er jeg færdig, og saa undertiden kan man faae et saa deiligt Øieblik, at der aabner sig en rig Mangfoldighed, saaledes forleden Aften, men det lader til, at Veiret vil forbyde det,- jeg faldt i Tanker herover g og ved nu ikke hvad jeg vilde sige. Jeg faldt i Tanker over, hvormeget man vil, og hvor lidt man kan, hvor ubegrænset Lysten er, men hvor begrænset Evnerne, hvor afhængig man er af Vind og Veir, og andre Mennesker Det er en ubehagelig Følelse at have umaadelig Lyst til at flyve, og saa mærke at man kun gjør et lille bitte Hop, men Gud være lovet for de Evner man har, og at Grændsen der er sat, og den Afhængighed man er i, i denne sidste ligger jo den største Velsignelse, Gud være lovet for [?alle] de Baand, hvormed vi er knyttede til Andre; forstaae mig Ret, ved Afhængighed af andre Mennesker, tænkte jeg ikke paa Dig, først da jeg havde skrevet det, og da fik Tankerne et andet Sving. I næste Uge forlader jeg vist Klinten, hvad Dag kan jeg ikke vide, jeg har det Haab at modtage det sidste Brev paa Tirsdag, og saa sige Farvel til dem for dennegang og Tak, ja Tusind Tak Du velsignede Menneske for alle de Ord, Du har skrevet og for al den Kjærlighed, Du har forstaaet at komme i dem, o! o! o! med Guds Hjælp ses vi snart og da! Lev vel min Ven! og Hils Alle! fra Deres P:

P.S. Tak for det Tilsendte.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 5 Nr. 8

Moen d. 26de Octbr 1850 -

Min bedste Man! Gudstjenest M er snart man jeg
dog snart lidt med dig, jeg er jo rigtigvis borte, og stendigt lidelig
og i Borgum da jeg faaet ved godt Mær, og fligter alle på gaa
en haard bød mig et gaa til Denge, saa dog bare et gaa
Ond. Det var jo fornidigt med den Dine søn Valde
gaa mig det mindst, det gaaet var mest end med det
Nidolat som Dødsning, folkan end hvad dig var i Døds
led, M var god med fem og den, M gjør mig egentlig
andt for Jerisan, men M er og for god med til fem
for fem for gaaet M, M er en fedt lig dote fem fjeller,
mætte den gisleren blot bringe fem til at gaa i fj
fæto, M stas vel at gaa; hvad sagde egentlig Carsten?

Gjag for min M nødvendige, men M er saa kornelig
jag vil gaaen fem med, jeg er min fjæret, M er jo
gode, men jeg end god bringe til noget mere, det
inden for jeg i aften det nogle gaaen mig fem
til ladet Mær M, men jeg færet den med, M
gaaet altid spædet, men man skal til et færet og,
saa femmer altid det bedste, men man alligevel
færet og, allod mild M gaaet som med fem det
spædet Guld, og saa i M Døds man man indføre en
forresten gisleren, derfor vil jeg min og for gaa
gaa min Døds, og gaaet til gaa, god Nat min
Man!

27de Dec. Der for aldrig noget at Gud om Godelike i Din Brev,
saa stund de i Norden? forledes skam det sig med Brigen,
Suden alle Waabenskioldsaender? idag for jeg just end rimelig
saad jeg 8 Linier, Bibe 1 Brigt og end offen med Brigt kommed
af en for og yndig Skind, alle andre Maan, som Skivig
til, Hans Peter mente: at min blev Skivig. Hoffmannen indt.
mindst. forstrolende, og M. Sunde med offen end findes
at det var Grund til M., for, forfor for vi laste sloke
endal Landgangsgrimmene dromed? og forfor befaldt der
menne solde bestendig inde? Det var ikke godt at seer, ja.
Gode for Elise det? M. gjor mig meget om det Land
Følger, Men jeg dog end forsvaret i Profitering min at gaa
i Brigt. Begjæring kan de jo ikke med kaldende forvinder
at for ind migge kan med miget just for fund, for er
der end migge ender med end fund (Døsten for ind i alle
Stykker og for Dullagelpe, jeg kan ikke migge at min
Dyngelste er forfundt ja end (Duden, for miget jeg end be
brinder mig M. for den ender god Mand Bølge, men
jeg kan ikke gjore med M.
Loverdig. Idag for jeg ind til at, Brion til dig, M. og med
og forner enderfor, o Sunde jeg kald med dig, Sunde jeg lide
lille ind til som Fremid! jeg kan ikke forer, jeg er for mig
lig min, jeg for for miget at meddel, men forjust Sunde
medtage M., M. er for lille, og M. er mig for for, jeg skal for
skulle ikke) af 2de Longstar, Longst efter: at for og for, lige
og kald med dig det for! og langst efter at gjore Billedet,
ja! jeg langst efter at gjore Billedet, jeg kan jeg Sunde, for

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

At jeg som en arbeder i mig; jeg længes efter at komme ind, og
dog som jeg uanfælgelig kommer forfra, for naar jeg er kommet
forbi det gamle bestands, min sine alle, saa er jeg forbi,
og saa indstuder den som jeg fandt at saa det ligst det alle,
at der ad den jeg end mig mangfoldighed, ja alle forlader
Alten, men det lader til at bliver vel forbi det, —
jeg faldt i Tanker forresten og med mig ikke fandt jeg vilde sig.
Jeg faldt i Tanker om fremmest mand vil, og saa lidt om
den, som indstuder det alle er, men saa begynder den
med, som affang mig om at Mind og Mærke ender Mærke
det er en uafgjort Skæbne at saa en imidlertid ligst til at
slige, og saa indstuder at man den kun gøre et lille bitte jeg,
men Gud være Lovet for de som man saa, og de gode for
det er det, og den affang mig om at i, i den sidste
ligger jo den største Mærke, Gud være Lovet for alle
de som fremmer mig end Skæbne til den; forresten mig
vel, med affang mig om ender Mærke, kunde jeg ikke gøre
dig, først sa jeg fandt fremst det, og de sig den som et andet
Omring. I migste Mærke forlader jeg migst Blinde, fandt
den som jeg ikke vilde, jeg saa det snab at modtage det sidste
Brev paa Tirsdag, og saa sig den som til den som den som
og det, ja det er det den vilde med Mærke for alle de som
de som fremmer, og det at den vilde det sa som, forresten at den
men: den, o! o! o! med Gud sigst den migst, og den!
den, med migst den! og faldt Alle! for den P.
L. D.
Saa for M. ligst.